

PROTOCOL

de modificare a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Orientală a Uruguayului privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

pe de o parte, și

REPUBLICA ORIENTALĂ A URUGUAYULUI,

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile”,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul dintre România și Republica Orientală a Uruguayului, semnat la 31 mai 1996 la București,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Orientală a Uruguayului privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene, semnat la Montevideo la 3 noiembrie 2006 (denumit în continuare „acordul orizontal”),

LUÂND ÎN CONSIDERARE aderarea României la Uniunea Europeană și, în consecință, la Comunitate la 1 ianuarie 2007,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

La anexa I litera (a) din acordul orizontal se introduce, după liniuța referitoare la Polonia, următoarea liniuță:

„— Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind serviciile aeriene, semnat la București la 31 mai 1996, denumit în continuare «Acordul Uruguay – România» în anexa II;”.

Articolul 2

În anexa II la acordul orizontal se introduc, după dispozițiile privind „Acordul Uruguay – Portugalia”, următoarele liniuțe:

(a) La litera (a) „Desemnarea”:

„— articolul 3 din Acordul Uruguay – România;”.

(b) La litera (b) „Refuzul, revocarea, suspendarea sau limitarea autorizațiilor sau a permiselor”:

„— articolul 4 alineatul (1) din Acordul Uruguay – România;”.

(c) La litera (d) „Impozitarea combustibilului de aviație”:

„— articolul 9 din Acordul Uruguay – România;”.

(d) La litera (e) „Tarifele pentru transport în Comunitatea Europeană”:

„— articolul 8 din Acordul Uruguay – România;”.

Articolul 3

Prezentul protocol intră în vigoare la data la care părțile contractante și-au notificat reciproc, în scris, îndeplinirea procedurilor lor interne necesare în acest scop.

Articolul 4

Protocolul este întocmit în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză. În cazul unor divergențe, textul în limba spaniolă prevalează asupra celorlalte versiuni lingvistice.